

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

07 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Anton Vasile în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui

Hajdeu Nicolae XXXXX, născut la XXXXX

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 15.06.2020 până la 10.08.2020;

Instanța de apel de la 07.10.2020 până la 18.11.2020;

Instanța de recurs de la 23.02.2021 până la 07.07.2021.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 10 august 2020, inculpatul Hajdeu Nicolae fost recunoscut vinovat și condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal cu stabilirea pedepsei în coraport cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 160 ore.

Cheltuielile judiciare în mărime de 2 446 lei s-au dispus a fi încasate din contul lui Hajdeu Nicolae în beneficiul statului.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat, că inculpatul Hajdeu Nicolae, la 30 ianuarie 2020, aproximativ ora 00.55, nefiind posesor al permisului de conducere a mijloacelor de transport, ignorând prevederile art.10 al.2 lit.a) din Regulamentul circulației rutiere, persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede și la cererea lucrătorului de poliție, este obligată să înmâneze pentru control: permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus); art. 14 lit. a), conducătorului de vehicul îi este interzis: să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere, conducând automobilul de model „VAZ 2108” cu numerele de înmatriculare XXXXX,

în apropiere de Stația Peco „Basa Petrol” din satul Coșcodeni, raionul Sîngerei, a fost stopat de către colaboratorii IP Sîngerei pentru verificarea actelor. În urma verificării actelor, de către colaboratorii de Poliție, a fost suspectat că șoferul se află în stare de ebrietate alcoolică, din care motiv a fost supus testului alcoolscopie cu aparatul „Drager Alcotest 6810” în rezultat stabilindu-se în aerul expirat, o concentrație de alcool în mărime de 0,76 mg/l. Ulterior fiindu-i propus prelevarea probe biologice de sânge, i-a fost depistat alcool etilic de 0,81 % (eprubeta nr.1-ora prelevării 05.50) și 0,91% (eprubeta nr. 2 - ora prelevării 06.20), ceea ce potrivit prevederilor art.134/12 Cod penal, se consideră stare de ebrietate alcoolică avansată.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul prin carte a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei sentințe prin care lui Hajdeu Nicolae XXXXX recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin. (4) Cod penal să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu luarea sub strajă din sala de judecată, în rest sentința să fie menținută fără modificări.

În susținerea celor solicitate, procurorul a indicat că, instanța de judecată n-a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale stabilite de Codul penal, în special de gradul de pericol social al infracțiunii comise, care se referă la categoria infracțiunilor din domeniul transportului, precum și faptul că, prin acțiunile sale acesta a atentat la siguranța rutieră, încălcând Regulamentul circulației rutiere aprobat prin Hotărârea de Guvern nr.357 din 13.05.2009 și anume pct.14 lit.a) care prevede expres faptul că „Conducătorului de vehicul îi este interzis: să conducă vehiculul în stare de ebrietate alcoolică”, care în sine prezintă un pericol social sporit, de asemenea de către instanță nu au fost constatate careva circumstanțe care ar permite de a considera că pedeapsa aplicată inculpatului Hajdeu Nicolae nu este suficientă ca acesta să se corecteze, mai mult ca atât ultimul a fost anterior condamnat la o pedeapsă sub formă de închisoare și nu a mers pe calea corectării.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 noiembrie 2020, a fost admis apelul declarat de către procuror, casată sentința parțial în partea stabilirii pedepsei penale, rejudecată cauza în această parte și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Hajdeu Nicolae XXXXX se consideră condamnat în baza art. 264¹ alin.(4) Cod penal la pedeapsa, cu aplicarea art. 364¹ Cod de procedură penală sub formă de închisoare pe termen de 6 (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Hajdeu Nicolae XXXXX urmează a fi luat imediat sub arest din sala de judecată.

Calcularea termenului executării pedepsei închisorii pentru Hajdeu Nicolae XXXXX începe din 18.11.2020.

În rest dispozițiile sentinței instanței de fond se mențin.

4.1. În motivarea deciziei, instanța de apel a conchis că instanța de fond a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Hajdeu Nicolae și făcând o încadrare juridică justă a acțiunilor lui în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal.

Instanța de fond a făcut o analiză amplă a probelor cercetate, iar concluziile făcute de instanța de fond privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii reținute în sarcina lui rezultă din probele administrate, cărora le-a fost dată o apreciere legală sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Însă, instanța de apel a ajuns la concluzia că în privința inculpatului instanța de fond a aplicat o pedeapsă prea blândă, care nu este echitabilă faptelor ilegale comise, nu corespunde împrejurărilor cauzei și normelor legale și nu va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, astfel există temeii legal pentru casarea sentinței în latura aplicării pedepsei inculpatului, dat fiind că la soluționarea chestiunii respective nu s-a acordat deplină eficiență dispozițiilor art. 61, 75 Cod penal.

Astfel, instanța de apel analizând materialele cauzai a conchis că inculpatul Hajdeu Nicolae nu este la prima abatere, anterior acesta a fost judecat de mai multe ori, inclusiv la pedepse neprivative de libertate, însă inculpatul nu a tras concluziile necesare și nu a stat pe calea corijării și din nou a comis o infracțiune intenționată (f.d.60).

În aceste circumstanțe, instanța de apel a constatat că, deși inculpatului anterior i s-a acordat încredere de către instanța de judecată, fiindu-i stabilită pedeapsă non-privativă de libertate, inclusiv prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, pedeapsa penală nu și-a atins scopul, el nu a tras concluzii de încetare a comportamentului infracțional și nu a pășit pe calea corijării.

Ținând cont de cele indicate, instanța de apel a stabilit că inculpatul Hajdeu Nicolae anterior a fost judecat pentru comiterea infracțiunilor de diferite categorii, a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate și fără a deține permis de conducere, astfel ultimul nu întrunește condițiile necesare pentru aplicarea în privința sa a pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității.

Totodată, instanța de apel a menționat că, conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate avansată de către inculpatul Hajdeu Nicolae și fără a deține permis de conducere, constituie o lipsă de responsabilitate totală pentru viața sa și a celor din jur și prezintă un pericol social sporit, care poate fi evitat numai prin numirea față de

inculpat a unei pedepse cu executare reală a pedepsei închisorii, pentru ca să fie conștientizate faptele comise de către inculpat și în așa mod să fie restabilită echitatea socială.

În circumstanțele stabilite a cauzei penale, instanța de apel a conchis că pedeapsa cu închisoare va fi efectivă pentru reeducarea și corijarea celui vinovat, pedeapsă care este echitabilă faptei infracționale săvârșite și fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și care va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Anton Vasile în numele inculpatului prin care solicită casarea deciziei, cu menținerea sentinței pronunțate de către prima instanță.

În susținerea celor solicitate, avocatul indică că pedeapsa aplicată de către instanța de apel este prea aspră, iar decizia nu conține o motivare clară în sensul aplicării unei pedepse cu închisoarea.

Mai mult decât atât, avocatul atrage atenția asupra faptului că inculpatul și-a recunoscut vina, se căiește sincer de cele comise, cauza fiind examinată în procedură simplificată.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Din textul recursului rezultă că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite de către inculpat și din aceste considerente, instanța de recurs nu se va expune asupra acestor aspecte, dar recurentul își exprimă dezacordul cu pedeapsa aplicată, astfel semnalând temeiul de casare stipulat de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de către instanțele de fond, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Însă, instanța de recurs consideră că, pedeapsa individualizată inculpatului, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale.

Astfel, Colegiul penal remarcă că, argumentele recurentului privind stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, sunt nefondate, or, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de

circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Astfel, instanța de recurs reține că instanțele ierarhic inferioare au dat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii săvârșite care se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare săvârșite cu intenție, de motivul inculpatului, de persoana acestuia, de faptul că a recunoscut vina și se căiește în cele comise, dar și de faptul că ultimul a fost condamnat anterior fiindu-i suspendată condiționat executarea pedepsei penale, însă ultimul nu a tras concluziile de rigoare și a comis o nouă infracțiune prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 6 (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Având în vedere acest aspect, instanța de recurs își însușește în întregime argumentele instanței de apel, redate succint la pct. 4.1. al prezentei decizii și consideră că o expunere repetată asupra lor este inutilă, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza *Albert vs România* din 16.02.2010, în pct. 37 al Hotărârii a statuat că, dacă art. 6 § 1 din CEDO obligă instanțele să își motiveze deciziile, acesta nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument.

Analizând materialele cauzei și hotărârea judecătorească atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea acesteia.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că, nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar și potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Anton Vasile în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 noiembrie 2020, în cauza penală în privința inculpatului *Hajdeu Nicolae XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *30 iulie 2021*.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan